440Clàssica&Jazz | Sergi Núñez | Actualitzat el 24/03/2023 a les 15:30

Lluc Casares: «Tendeixo a sobrearranjar la meva música»

Parlem amb el saxofonista barceloní Lluc Casares sobre el seu nou disc, 'Ride'

Lluc Casares i el seu quintet | Simon Osuna

El saxofonista barceloní **Lluc Casares** és un dels músics del país que més ha cultivat la tradició jazzística per diferents indrets del món, d'Amsterdam a Nova York, i de retorn a Barcelona. El 2019, va guanyar el Premi Enderrock 2019 a millor disc de jazz segons la crítica pel treball *Sketches Overseas* (Outside in Music, 2018) i avui, dos anys després del seu darrer disc, *Septet* (The Changes, 2021), el barceloní presenta *Ride* (The Changes, 2023). El disc sorgeix d'un repertori preparat per a un concert a la sala Bimhuis que es va haver de posposar dues vegades per culpa de la pandèmia i que **Casares** ha enregistrat al costat del guitarrista neerlandès **Jesse van Ruller**, la contrabaixista finesa establerta a Nova York **Kaisa Mäensivu** i els catalans **Xavi Torres** (piano) i **Andreu Pitarch** (bateria). Parlem amb **Casares** sobre aquesta nova referència discogràfica, que es podrà sentir en directe aquest dissabte 25 de març al Festival de Jazz de Terrassa.

'Sketches Overseas' el vas gravar a Nova York, 'Septet' a Barcelona, i aquest nou 'Ride' el tornes a gravar a Amsterdam, com el teu debut en solitari, 'Red' (Temps Record, 2015). Com t'ha canviat la vida a nivell musical des d'aquell debut?

Ha canviat moltíssim. Malgrat que *Red* el vaig gravar quan vaig acabar el màster, tot just en aquell moment començava a entendre'm a mi mateix i a fer l'exercici d'honestedat necessari per

solucionar les meves carències com a intèrpret. Un exercici que de moment no ha acabat ni fa pinta que ho hagi de fer aviat.

Després de fer un disc amb un septet, ara optes per un quintet. Per què?

Tenia ganes de fer un disc més espontani i amb grup petit, cosa que no havia fet encara. Tendeixo a sobrearranjar la meva música, i m'agradaria pensar que en aquest cas respira i deixa brillar a tots els intèrprets per igual dins del marc de la meva música. Tot i això, el septet tornarà, i crec que ben aviat; m'agrada molt escriure per a aquesta formació així com per a big band i altres conjunts de mig-gran format.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=45DyLDB1QYk
De tots els membres de l'anterior septet, només repeteix el pianista Xavi Torres. Tenies ganes d'experimentar amb nous músics o ha estat una qüestió de logística?
Tinc la sort d'estar envoltat de grans amics i amigues que són dels músics més bons que conec, així que mai he hagut de fer sacrificis logístics, al contrari, és sempre un privilegi haver de triar entre la gent que confio. En aquest cas, tenia clar que en **Xavi** hi havia de ser, i també hi volia convidar al guitarrista **Jesse Van Ruller**, la **Kaisa**, que la conec de quan vivia a Nova York, i l'**Andreu**, que era company de pis a Nova York i camarada de mil i una aventures.

Com ha estat treballar amb el guitarrista Jesse Van Ruller?

En **Jesse** ha estat un referent des que vaig sentir els seus discs *Circles* i *Views* (Criss Cross Jazz, 2003 i 2006). Des d'aleshores, n'he estat un fan absolut. Combina la tradició del llenguatge del jazz, un so únic de guitarra que viu entre el so de caixa i el so de l'amplificador, una articulació molt definida i moltíssim swing amb una personalitat molt oberta a tots els tipus de música i un talent desmesurat. A part, és una persona molt atenta i tranquil·la amb qui és molt fàcil treballar-hi.

El coneixies de la teva època formativa a Amsterdam?
Quan estudiava a Amsterdam no el vaig tractar gaire. Ell és professor al Conservatori i té una vida interpretativa activa la qual no permetia que ens el creuéssim habitualment. No va ser fins al final de la meva estada a Amsterdam que vam xerrar un parell de vegades i, més endavant, quan vivia a Nova York, el vaig contactar i li vaig proposar de tocar amb mi.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=wB2zIyLnyO4
En molts moments del disc, dobleu les melodies que fas tu amb el saxo amb la guitarra de Jesse Van Ruller. Per què t'interessava utilitzar aquest recurs?

Perquè en **Jesse** és un solista de primera divisió i, comptant amb secció rítmica sencera (piano, contrabaix i bateria) no em calia que ell m'acompanyés, sinó que preferia que toqués les melodies amb mi. Tot i això, hi ha un parell de temes al disc sense piano i en aquests es pot sentir la forma d'acompanyar d'en **Jesse**, i les seves decisions harmòniques són brillants.

A més del teu vessant interpretatiu, també has continuat estudiant i has començat a fer classes?
Sí, la vida em va portar a fer classe al Conservatori de les Illes Balears encara vivint a Amsterdam, una feina la qual em va donar molt, però que vaig haver de deixar quan vaig anar a viure a Nova York per a estudiar de nou a l'escola Juilliard amb **Wynton Marsalis**, entre d'altres. Al cap de 3 anys, vaig reprendre l'activitat docent al grau superior, primer a l'ESEM i, actualment, a l'ESMUC.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=GzXlGUl3om0

Com ja has comentat abans, ets professor de l'Esmuc. T'il·lusiona poder impartir classes?

M'agrada molt impartir classe al grau superior, m'agrada transmetre el que m'han transmès a mi i intentar entendre els alumnes, ajudar-los perquè siguin millors músics. M'agrada ensenyar música que a mi em fascina i que potser no coneixen, i m'agrada que coneguin la perspectiva d'algú que ha estudiat i s'ha desenvolupat com a músic de jazz a diverses parts del món. Crec que puc aportar una visió que a Catalunya no és molt comuna, i tinc la sensació que els alumnes ho tenen en compte quan decideixen estudiar amb mi. A part, fer classes al grau superior t'espavila i et força a no adormir-te; has d'estar a l'altura.

Com veus el nivell i els estudiants que t'arriben a classe?

El que veig és una il·lusió gegant i moltes ganes d'aprendre. N'hi ha que tenen un nivell altíssim i que en sentirem a parlar ben aviat. A part, la generació d'avui en dia, a diferència de la nostra, tenen referents internacionals, ja que l'internet i les xarxes ho fan molt més accessible.